

ИЗЛАЗИ СВАКОГ ДАНА

ИЗ ЈУТРА

Став редакције и адвокатства
даје: Краља Александра 12.
Телефон 157.ДИРЕКТОР
Бранко Божовић

ПИЈЕМОНТ

Основач: Љубомир С. Јовановић

После годину дана

Брегалничка Ноћ

Ноћас, када је бела јунска зора сменила ноћ, навршила се година дана од историјскога чина када су бугарски пукови, у дивљем налету и по безумној наредби своје врховне команде, прешли Брегалницу и гвожђем и оловом засули своје савезнике Србе и Грке.

Под заставама које је лепша ветар с албанских планина и плавог Јадрана, наши победоносни пукови, ношени често љубљем и праведним огорчењем, проломили су нападачеву војску. У осмит зоре 17. јуна, слава српског оружја забистала је новим сјајем.

Брегалничке Ноћи, у реци од крви, утонула је мисао о бугарској превласти на Балкану. Водљом Провићења и храброшћу српских војника, на Брегалници је покажана Сливница. Историјска правда учињена је једном племенитом и јуначном народу, који је, мирно и утишини, чекао и дочекао дане својих победа и своје славе.

Како је било

Према наредбама Врховне Команде, бугарска војска је данас учинила

општи препад

Главна бугарска војска налазила се у пределу око Вардара и била је груписана у два дела: први део по прстору између Криваје — Паланке, Кратова и коте 550, други део на фронту Штип — Криволак — Велес.

Бугарска тактика је проста: дочепати се што пре најважнијих српских позиција, а затим најважнијим стратешким тачкама на железничкој прузи. На тај начин се имала пресечи веза између стarih и нових територија Србије и од једне српске армије довоз ратног материјала и, што је најважније, животних материјала.

Око једног часа изјутра Бугари прелазе Брегалницу код Штипа и нападају српске предстрани четвртог и шестог пешадијског пuka око 2 часа.

Не зна се је ли ово општи или делимичан напад.

Врховна Команда о вовоме добија извештај око 5 часова, а већ око шест и по часова стиче извештај, да непријатељ напада на фронт Тешемелце — Балван и да је заузете коте 256.

Око седам и по часова извештај гласи, да је непријатељ потиснуо шесту пук и да се потпомогнут јаком артиљеријском ватром креће на коте 650.

Истовремено командант прве армије извештава да су Бугари заузели вис Ретки Буки, и да су код Левоза потиснуте предстрани Дунавске Дивизије I позива.

У 8 ипо часова Бугари са три пешадијска пuka и јаком артиљеријом нападају на српске одреде у Ђевђелији.

Док се овако енергично почеле развијати акције на њивама пољу

У НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

се имало решавати да ли да се иде на цареву арбитражу или не. У тренутку, кад је опозиција почела нападати г. Пашића, да је невест, стигао је званичан извештај, којим се јавља, да су Бугари извршили препад, тако да је питање о арбитражи скинуто с дневног реда.

Истовремено стиже телеграм руског министра спољних послова, у коме се саопштава, да ће

РУМУНСКА ВЛАДА

казнити нарушиоца мира на Балкану. Међутим по тактици генерала Ковачева, главна снага бугарске војске око Штипа и Кочана упутила се у правцу,

КОТЕ 550

и Црног Врха, где су се повукле запрешене српске трупе.

Једна колона бугарске упутила се у десно на Дренку, која се налази омах испред Црног Врха, а друга колона, заоблашена улево узела је за мету коту 550. Пад овог виса имао би за последицу под многим позицијама све до 1000.

Бугарска војска много манија од српске упутила је да заузме Дренак и један део коте 550.

Из села Борбарева где је био генерал-штаб српске дивизије одмах су изјата нареде за пукове у позадини и за артиљерију:

„Према данас добијеним извештајима дошло је до доста озбиљних сукоба бугарске војске са грчком и српском. С

У српској
ВРХОВНОЈ КОМАНДИ

се решавало око подне о судбини Србије, која је стајала у рукама Војвода Путника, Јенерала Мишића и пуковника Јакива Павловића.

Била су два решења:

1.) Повлачење прве и треће армије и њихов концентрисање на линији утврђених положаја: Станица — Црни Врх — Градиште — Велес, одакле би се у једном тренутку имале предузети офанзива;

2.) Браза и енергична офанзива свијуја српских снага против непријатеља.

Право решење је могло бити ћубо. Поклебање трупе могло би посумњати у успех. Настала би јака морална непреција. Сем тога отпуштење српске трупе не би могло више маневрисати. Само би јаке резерве могле омогућити предузимање офанзиве, а таих резерва се није могло имати.

Пред таквим стањем Врховна Команда је око

ЧЕТИРИ ЧАСА ПО ПОДНЕ

издало наређење командантима прве и треће армије да одмах предузму офанзиву.

Над је ова наредба стигла, српски збуњени пукови су већ одступили.

Стање је

ТРЕЋОЈ АРМИЈИ

је било рђаво. Као Дојрана је непријатељ напао српске трупе, које су се храбро држале, али су морале одступити. Но до увече српска два батаљона су увела заузети Дојран.

Друга бугарска дивизија је заузела Гавран и нападала на Криволак. Српске колоне су полако одступале бранеши склону стопу. У помоћ овом одељењу постало је петнаести пешадијски пук с батеријом топова. Непријатељ је добијао појачање и петнаести пук је заустављен. Тако око пет часова Србима је стигао у помоћ четрнаести пук те је непријатељ заустављен у подирању.

Дринска дивизија I позива задржава Бугаре код коте 256. Моравска Дивизија I позива иде јој у помоћ. Шести пешадијски пук повлачи се на висове изнад Сушице.

Око један час по подне Моравци појачавају Дринце. У том тренутку Бугари снажно нападају оба српска крила и око четири часа по подне њихов испад према Богословцу задржан је, а на левом крилу потпуно одбран.

До осам часова Трећа Армија је успела да остане на положајима која је држала данас по подне. На српској страни је код ове армије пало 4000 мртвих и рањених.

На овој страни су српски десет пукова задржали напад од 15 бугарских пукова.

Код

ПРВЕ АРМИЈЕ

Бугари су заузели Ретки Буки и узападу на Црни Врх.

Четири бугарска пuka и три батерије са Ратавицом покушавају да задобију линију Злетово — Неокози — Тетрушки — Лезово. Овде са налазе шумадијска дивизија другог позива.

Пре подне су се предстраже шумадијске дивизије повлачиле.

Моравска дивизија II позива успела да дођи избије на линију Дреново — Лесново — Луково — Мушково. Њена коњица потпомогнута коњицом дунавске дивизије држи везу између ових дивизија и седмог пешадијског пuka, који напада на Ретки Буки.

До ноћи офанзива је код ове армије изложена.

Борба на

КОТИ 550

се продужава. Пуковник Дуник упутио је дук Беласица ка Лезову. Мајор Атанасијевић допре до Куново. Кнез Арсен са независном коњичком дивизијом помаже петом пуку да се снажно одупре непријатељу.

Бугари су већ заузели позиције изнад Петришина на 1600 метара од српских положаја. За то време други и четврти коњички пук под командом потпуковника Лонтијевића бране десни бок шумадијске дивизије првог позива.

Потпуковник Тодоровић командује артиљеријом која прецизним гађањем не допушта Бугарима да пређе Злетовску рену.

Борба траје до 5 часова увече, и док је независна дивизија кнеза Арсена задржавала непријатеља, српске трупе су спремиле за контра напад.

Но због неиних задошћења и рђавог тенена овај испад је остављен за сутра.

А вечераша из Софије руски посланик шаље овај телеграм:

„Према данас добијеним извештајима дошло је до доста озбиљних сукоба бугарске војске са грчком и српском. С

јих другова. Од петог до седмог разреда, Милан Васић је хрипала целу своје породице.

Сав Србин, разумевајући смисао нашег националног питања, он по свршеном седмом разреду ступа у Војну Академију. То је први остварени сан његове младости. Уједначен касарнски живот није сметао Милану Васићу да се развија у војнику идеологу, у националног револуционара, у једног програмског човека, у апостола нашег Ослобођења и Уједињења. У дуге зимске ноћи, када се његови другови, преморени школским часовима, предаду сну, он је био будан. Више по ико други, он је осећао сву беду дана које је наша племе тада преживљавала.

Начитан и високо просвећен, свршиши нижи курс Војне Академије (четврти у рангу), он се бацио на посао васпитавања војника. Ведар и наслеђан, благородне душе и питоме нарави, он је једре шумадиске момке учио љубави према животу. У тренутку, када је ћео изједињити српском тријадом, Борба се водила целога дана, па се навек изгубио свога славног команданта: кроз паметну и лепу главу Милана Васића беше просвирало непријатељско тане.

У великом тренутку, ради великородног

човека Милан Васић.

Капетан Душан Трифуновић је Милана Васића на Јевремову Пољу. Бугарски препад, који је дошао изненада као муња, стао је VI. пук огромних жртава. Сва снага вероломног савезника била је, у главном, сконцентрисана на 1. батаљон. Митски присебан, богословски храбар, Милан Васић је на челу батаљона командовао да се не одступа. Киша од олова засипала је батаљон као вулканска лава. Дивови са Вардара, нису хтели узмаћи. Понос је био јачи од љубави према животу. У тренутку, када је ћео изједињити српском тријадом, Борба се водила целога дана, па се навек изгубио свога славног команданта: кроз паметну и лепу главу Милана Васића беше просвирало непријатељско тане.

У великом тренутку, ради великородног

човека Милан Васић.

Слава Милану Васићу!

Капетан Душан Трифуновић

Једна од најкрвавијих епизода у рату са Бугарима, била је тродневна борба на Криволаку, која је најчешћа уједињење највећи борбене снаге у историји.

Након што је тада било, пријајајући

један ратник који је чудним

случајем изнео главу, није више

била борба на Криволаку, која је

имала веома тешку и опасну

нападну фазу.

Бугари су извршили четири

одјијени

и четири јуриши.

траст који ту влада између тога селанџета, који изгледа као пlesan тога земљишта, и самог земљишта, плодног и масног као у неквот башти?

Колико је борба и покоља требало док се до тога дошло? И да ли ће садашњи рат донети мир, мир који ће Македонији омогућити да живи после толико векова стрепње и јада?

Идемо све ближе боишту. Поветрац, који нија жито, доноси нам мирис од крви и меса, који нас више неће оставити. На све стране, и све више, у колико даље одимичемо, гомиле чаура, чауре од шрапнела, упаљачи од граната.

Пред самим делом Дренком, сиђосмо с кола и пођосмо уз брдо, пешке. Велики левци, ископани у земљу, показују трагове од хаубица, које су овде, у пољу, морале причинити мање зла него иначе. За мене топови, који су данас врло у моди, имају малу вредност у крајевима где висови од брда, а не насељена места, служе пешадији као ослонци.

Велике гранате из тих топова, са страшном експлозијом, подижу облаке од ситне земље и каменчића. Оне тиме поколебавају морал трупа, али се војници на њих брзо навикавају, пошто је њихово разоравајуће дејство мало. За бомбардовање села, њихово дејство је далеко боље.

Дренка се иде стрмом падином. Ноге се клизају по сувој трави. Овде, где се видела најгорченија борба, има врло мало трагова од борбе. Сељаци из околнih села почистили су бојно поље, оставивши само оно, што нису могли понети. Они су напали на мртве и рањене заједно са својим дивљим псима, који су данас мирни и сити. Тада исти пример видели смо некада у Манџурији, чија су кравава поља почистили облаци од кинеских пљачкаша.

Наврх виса Дренка виде се још гомиле чаура, ранци, бугарске качкете, карте за играње и разбацима писма. Набодосмо једно од тих писама на сабљу и подигосмо: „Рачувам да ћемо се ускоро видети — пишо је отац сину. Учител нам је рекао, да ће доћи до споразума и да ће вас све пустити кућама. Крајње је време. Жетва се приближује; све је родило.“ Тога више нису видели. Жетва ће се морати свршити без њега.

Наш вођ, капетан Маринковић, прича нам фазе војне акције. Са неуморним стрпењем, он одговара на сва наша питања, пружа нам детаље, обавештава нас о свима крећењима и — колики доказ повериња, које се има према нама — о свима појединостима које се односа на саслав армија и дивизија.

Сиђосмо да ручамо под храсточ. Топлота и оморина нагнаше нашу малу групу, да се преда пријатном починку после јела. Али нам се таљубав према уживању осветила. Так што смо се кренули натраг, а непогода, која је одавно претила са натуленог неба, спусти се на земљу. Погодисмо кровове на колима, умотасмо се у покриваче; али ипак не можамо умаћи помамном хору.

Наши јадни коњи једва извлаче кола по тешком, блатњавом земљи-

шту, прво, из каса у ход, па затим стадоше и не хтедоше даље да крећу с места.

И сад сви морамо, на пљуску који лије као из кабла, да се скидамо с кола и гурамо точкове. Један коњаник, који нас спроводи, осветљава ацетиленском лампом тај тужан призор. На све стране смех, псовка; чују се дозивања на свима језицима. Најстарији међу нама, један уважен Саксонко, паје у блато, и подига се, са псовком на уснама.

После 5 сати пуних напора, угледасмо светlost од логора, која је изгледала да иронично све више измиче, у колико смо јој се ближе приближавали. Тек у поноћи стигли смо у склониште под наше шаторе.

Били смо пошли у 5 сати изјутра, и за време целог тога дана нисмо чули ни један топ: само грмљавину грома.

Значај српске победе

— Победа на Брегалници спасла је Тројни Споразум од потпунијег дипломатског пораза. —

Париски публициста Андре Шерадам, који је, после свршеног другог рата дugo путовао по Балкану, да проучи односе између народа и држава, овако се изразио о значају спрске победе на Брегалници:

„Ако човек има у виду општу си-

туацију Европе у тренутку, када су Бугари напали на Србе, приморан је да констатује, да су погрешке, које је Тројни Споразум дотле починио, толико преместиле фигуре на европском шаху, да је српски по-раз могао имати фаталне последице. Да је Србија изгубила битку на Брегалници, главну епизоду у рату између савезника, и да Румуни нису, својом интервенцијом осигурали бугарску немоћ, Србија ћи била прегажена, аустријско-немачка политика би триумфовала на целој линији и Тројни Споразум би претрпео потпун дипломатски пораз, чије би последице биле велике и дуготрајне.

Све је то, међутим, висило о једном кончику, пошто је војничка ситуација, у време бугарског напада, била на једној и на другој страни изједначена. Макар колико да им је акција била неморална, Бугари су могли успети: — све је зависило од исхода битака. Судбином је одлучила стратешка грешка генерала Савова, који је извршио напад на сувеши широку линију, и необуздана храброст спрских војника.

Због тога треба подвући један фракт, који је врло мало познат, али који има капиталан значај:

Српска победа на Брегалници спасла је Тројни Споразум потпуног дипломатског пораза, који би био последица погрешака учињених за време првога дела балканске кризе.“

Долази он!..

Својим грудима је зауставио вероловник, што хтедоше мучки, кајински, напити се крви свога рођеног брата!..

Напили су се — његове.

Разнела их је!..

Разбили су се о његове груди..

Он је клонуо; али његов дух је остао!.. Дух му долази међу нас!.. Да, његов дух!

Дух!.. Јест.. он.. дух долази!.. А тело његове доносе само, да му се поклоне сви, и који га знађаху и који га не знађаху, који само слушају за његово српско срце, кроз које је снажно струјала спрска домовина — сва...

Слега се свет, да дочека ваз, да сагледа — њега!.. И старо и младо, и мушки и женски, и велико и мало, и богоја и сиромашно, и грађани и официри пошле, да угледају његов лик; полетео и гласник двора и весник последње кнегије изашао, да му се поклони, њемујућу, диву са — Брегалнице.

Тамјан замириса, дим из кадионице пође у вис да се вине у Божанске висине и ъокинствена песма о смрти објави народу, да је дух ѡога јунака ту пред њиме, и опомињи га, да приђе исја се пристичи њиме истим за велику идеју Српског Јединства, за које се је и растао од ѡога изнуреног, премореног и измодног тела, што га донесоше от-пред испред — Штипа!..

— Пао је погођен кајинским танетом у потиљак баш у расвјети, кад је дан надвладао мрак! Пао је као лав, бранећи са својим четама положај међу најприма, стављајући своје груди место грудобрна-на, да би отклонио несрћу, што ће је могло било отворити, снажно њихово надирање, — шапутају је позади свештене, један официр једном нареднику, неисправном, изнуреном, избледелом, престрљеном, обраслом у црну ретку дугачак ст, првучен црном чојом и око њега већине светњаци, чији сјај проријује, кроз црну копренасту ткиницу по њима, са свећама у пламу. На стоплу је ковчег, претрпан весником, славом победничком, којим украсиши њега, његово тело, трошно, измоднено, заковано у тај ковчег, хотели му, ваљда, тако речи, колико се клањају пред његовим духом, његовим срцем, што је толико сино куцало за цело, цело Српство..

Цео простор овај, којим свакондневно врви весео или брикан, наслејан или упакан путник, мирисао је сада својим изгледом и дахом на цркву, у којој је народ зајуто и занемро пред великом духом, што је ушао и у тај простор,

— Да! — настави наредник. — Са-хранили су га. Отуда га доносимо сад,

а што је боравио у овом трошном телу његовом!

Призор и величанствен и потресан: живи се клањају духу мртвога!..

Народ занемео.. Поглед му негде пао бескрајан, замиšљен, укочен и усрд-срећен у једну једиту тачку; на лицу му престрљеност, мисао пуста и кад се поглед отисне и приbere па падне на ковчег, у коме лежи он, затрепере очи и облију се сузама целом народу том.

Тамјан замириса, дим из кадионице пође у вис да се вине у Божанске висине и ъокинствена песма о смрти објави народу, да је дух ѡога јунака ту пред њиме, и опомињи га, да приђе исја се пристичи њиме истим за велику идеју Српског Јединства, за које се је и растао од ѡога изнуреног, премореног и измодног тела, што га донесоше от-пред испред — Штипа!..

— Пао је погођен кајинским танетом у потиљак баш у расвјети, кад је дан надвладао мрак! Пао је као лав, бранећи са својим четама положај међу најприма, стављајући своје груди место грудобрна-на, да би отклонио несрћу, што ће је могло било отворити, снажно њихово надирање, — шапутају је позади свештене, један официр једном нареднику, неисправном, изнуреном, избледелом, престрљеном, обраслом у црну ретку дугачак ст, првучен црном чојом и око њега већине светњаци, чији сјај проријује, кроз црну копренасту ткиницу по њима, са свећама у пламу. На стоплу је ковчег, претрпан весником, славом победничком, којим украсиши њега, његово тело, трошно, измоднено, заковано у тај ковчег, хотели му, ваљда, тако речи, колико се клањају пред његовим духом, његовим срцем, што је толико сино куцало за цело, цело Српство..

Цео простор овај, којим свакондневно врви весео или брикан, наслејан или упакан путник, мирисао је сада својим изгледом и дахом на цркву, у којој је народ зајуто и занемро пред великом духом, што је ушао и у тај простор,

— Да! — настави наредник. — Са-хранили су га. Отуда га доносимо сад,

— Да.. знам.. И понеше га љубави да изнесу ма и мртва — свога коман-дантса, али попадаши и они, сви до једног, те то место оста, а и они на њему, кајинским подивљањим хијенама у — ка-њуцима.. Након три дана нађоша га наши — свечана, опљачкане, нага и.. авај!.. — зајеца се наредник..

— И онда су га сахранили? — запита грађанин, упакан, сузан што прислушује.

— Да! — настави наредник. — Са-хранили су га. Отуда га доносимо сад,

— Да.. знам.. И понеше га љубави да изнесу ма и мртва — свога коман-дантса, али попадаши и они, сви до једног, те то место оста, а и они на њему, кајинским подивљањим хијенама у — ка-њуцима.. Након три дана нађоша га наши — свечана, опљачкане, нага и.. авај!.. — зајеца се наредник..

— И онда су га сахранили? — запита грађанин, упакан, сузан што прислушује.

— Да! — настави наредник. — Са-хранили су га. Отуда га доносимо сад,

— Да.. знам.. И понеше га љубави да изнесу ма и мртва — свога коман-дантса, али попадаши и они, сви до једног, те то место оста, а и они на њему, кајинским подивљањим хијенама у — ка-њуцима.. Након три дана нађоша га наши — свечана, опљачкане, нага и.. авај!.. — зајеца се наредник..

— И онда су га сахранили? — запита грађанин, упакан, сузан што прислушује.

— Да! — настави наредник. — Са-хранили су га. Отуда га доносимо сад,

— Да.. знам.. И понеше га љубави да изнесу ма и мртва — свога коман-дантса, али попадаши и они, сви до једног, те то место оста, а и они на њему, кајинским подивљањим хијенама у — ка-њуцима.. Након три дана нађоша га наши — свечана, опљачкане, нага и.. авај!.. — зајеца се наредник..

— И онда су га сахранили? — запита грађанин, упакан, сузан што прислушује.

— Да! — настави наредник. — Са-хранили су га. Отуда га доносимо сад,

— Да.. знам.. И понеше га љубави да изнесу ма и мртва — свога коман-дантса, али попадаши и они, сви до једног, те то место оста, а и они на њему, кајинским подивљањим хијенама у — ка-њуцима.. Након три дана нађоша га наши — свечана, опљачкане, нага и.. авај!.. — зајеца се наредник..

— И онда су га сахранили? — запита грађанин, упакан, сузан што прислушује.

— Да! — настави наредник. — Са-хранили су га. Отуда га доносимо сад,

— Да.. знам.. И понеше га љубави да изнесу ма и мртва — свога коман-дантса, али попадаши и они, сви до једног, те то место оста, а и они на њему, кајинским подивљањим хијенама у — ка-њуцима.. Након три дана нађоша га наши — свечана, опљачкане, нага и.. авај!.. — зајеца се наредник..

— И онда су га сахранили? — запита грађанин, упакан, сузан што прислушује.

— Да! — настави наредник. — Са-хранили су га. Отуда га доносимо сад,

— Да.. знам.. И понеше га љубави да изнесу ма и мртва — свога коман-дантса, али попадаши и они, сви до једног, те то место оста, а и они на њему, кајинским подивљањим хијенама

Из Бечу јуче по подне стигли
ови телеграми:

ЖАЛОСТ У БЕЧУ.

Беч, 16. јуна.

Сви листови доносе некрологе о
покојном надвојводи Фрањи Фердинанду.
Описују његову трагичну смрт и износе висока својства и вр-
лине покојника, којима је задобио
опште искрено поштовање. Нарочито
хвале његове заслуге за усавршава-
ње војске и флоте и завршују са из-
јавом, да су сви народи монархије
искупили једнодушно око цара, који је поново дао примера свога ју-
наштва, начином на који је примио
вест о атентату.

Више листова изјављују сумњу,
да је атентат спремљен из политич-
ких разлога.

Беч, 15. јуна.

Овдашње удружење српских ћака
„Зора“ отказалось је свечаност, која
је била за данас одређена.

ПОВРАТАК ЦАРЕВ.

Ишл, 15. јуна.

Од раног јутра многобројни свет
очекују да при поласку поздрави ца-
ра, који крај свег јучерашњег узб-
јења изгледа чио.

Вести из целе монархије и ино-
странства јављају о болном утику,
који је свуда произвео атентат. Ау-
стро-Угарски листови и страни лис-
тови посвећују похвалне чланке успе-
ном покојног престолонаследника
и војводиње од Хенебрга.

Непрестано стижу изјаве саучеш-
ћа од страних владалаца и владе.

Ишл, 16. јуна.

Цар Фрања Јосиф са свитом, вра-
тио се у Беч.

ЖАЛОСТ НА СТРАНИ.

Лондон, 16. јуна.

Поводом смрти Фрање Фердинанда
краљ је наредио да дворска жа-
лост траје недељу дана.

Цетиње, 16. јуна.

Вест о атентату произвела је вели-
ко пренеражење. Двор, влада и страни
дипломате изјавили су одмах
своја саучешћа аустро-угарском по-
сланству.

Изборни Преговори

— Преговори између опозиционих
странака. — Блок пре избора биће
блок после избора. —

Преговори између опозиционих
странака још се продужују. до сада,
преговори теку врло повољно. Верује
се, да се дефинитиван резултат
постиши у току сутрашњег дана.

Чим преговори буду саршени, блок
опозиције објавиће споразум преко
својих партијских органа. После
тога, чланови главног одбора опози-
ционих странака отпутоваће у из-
борне окруже ради агитације.

СПОРАЗУМ ОПОЗИЦИЈЕ.

Један угледни напредњак ученик
нам је следеће саопштење поводом
преговори, које се воде између опо-
зиционих странака.

Опозициони блок изаћи ће на из-
боре уздружен. Према општем схва-
тању, и према досадањим резултата-
тима, које су опозиционе странке до-

коња. Бланкадор је могао чути шум
јене свилене халине. Лака и танка, она се кретала слободно пруживши своју десну руку властелину који ју је до-
нео на коњу.

Бланкадор се сав предаде посматрању
Г-ђе Дијане. Слична својој божанственој
патрони, она је била еластична и чвр-
ст...

„А! — говораше у себи Бланкадор гла-
дајући Дијану у свиленој халини, —
зар она иде у лов? То је сасвим нера-
зумно!“

Г-ђа Формансек је ишла увек с коч-
ком у руци, у средини двора витеза.
Они су били приправни да јој се у овак-
ом тренутку нађу на руци. Бланкадор је
хтео видети лице велике ловчице.
Али, узлуд! Лице је њено било сакри-
вено под једну маску, испод које се није
могло ништа приметити. И успе у про-
дукту Г-ђа Формансек!.. Животића би
билојена!..

— Ево, додаде један од присутних —
ево плена који је уловила племенита
госпа.

— Доиста! — рече Жакмен Тардивал
зевавући.

— Јесте ли ви гост у замку у Белле-
риу? — упита један од властеле другога
витеза, не без зависти.

— О! већ су три месеца како се молим
да почастујем својим присуством ову
кућу. Али, ми смо имали посла с г. де
Монморис. И, за тим, били смо у жа-
лости.

Бланкадор пође за свитом. Био је
сматрао Дијану. Кад је убила звера, це-
ла околнка повини: „Живел!“ Бланкадор

биле на последњим изборима, ради-
кали не могу добити већину на избо-
рима од 1. августа. У таквој ситуа-
цији, по радикале врло тешко, може-
се лако догодити, да радикали вели-
ким уступцима покушају да придо-
ђу, коју од опозиционих странака
после избора и на тај начин проду-
же владавину. Да би се таква коми-
бација искључила, блок опозиционих
странака донеће у последњој та-
чици свог споразума ову одлуку:

По свршеним изборима, опозициони
се странке обавезују да не улази-
ти у какав споразум с радикалима.
Оне примају све скупа стање, ство-
рено резултатом избора, и спроводе
нове потпуно слободне изборе.

Више листова изјављују сумњу,
да је атентат спремљен из политич-
ких разлога.

Беч, 15. јуна.

Овдашње удружење српских ћака
„Зора“ отказалось је свечаност, која
је била за данас одређена.

ПОВРАТАК ЦАРЕВ.

Ишл, 15. јуна.

Од раног јутра многобројни свет
очекују да при поласку поздрави ца-
ра, који крај свег јучерашњег узб-
јења изгледа чио.

Тридесет година дорђољци чекају да
се удари камен темељац њиховој цркви
При кратком времену дошао је и тај мо-
мент. Житељи старог Дорђонца, у све-
чаном руку, сакупили се око оног под-
водног места у Душановој улици, на ко-
јем има црква да се подигне. Кад поче-
вештенички обред, завлада мртва ти-
шина.

Један стари дорђољац, човек осамде-
сетих година, који познаје свако дете у
своем крају, поплако дошапну на уво сво-
ме суседе:

— Погледај нашег чича Илију како ли
је сузе. Плаче од радости! То је стари
богомаљац. Ја га знам, кад је пре чет-
десет година исто тако плаоко у варо-
шком суду због јеврејске Синагоге.

Само се онда чича Илија звао „Кон-
зул“.

Бомб.

Један читалац ми прича:

Тридесет година дорђољци чекају да
се удари камен темељац њиховој цркви
При кратком времену дошао је и тај мо-
мент. Житељи старог Дорђонца, у све-
чаном руку, сакупили се око оног под-
водног места у Душановој улици, на ко-
јем има црква да се подигне. Кад поче-
вештенички обред, завлада мртва ти-
шина.

Један стари дорђољац, човек осамде-
сетих година, који познаје свако дете у
своем крају, поплако дошапну на уво сво-
ме суседе:

— Погледај нашег чича Илију како ли
је сузе. Плаче од радости! То је стари
богомаљац. Ја га знам, кад је пре чет-
десет година исто тако плаоко у варо-
шком суду због јеврејске Синагоге.

Само се онда чича Илија звао „Кон-
зул“.

Бомб.

Један читалац ми прича:

Тридесет година дорђољци чекају да
се удари камен темељац њиховој цркви
При кратком времену дошао је и тај мо-
мент. Житељи старог Дорђонца, у све-
чаном руку, сакупили се око оног под-
водног места у Душановој улици, на ко-
јем има црква да се подигне. Кад поче-
вештенички обред, завлада мртва ти-
шина.

Један стари дорђољац, човек осамде-
сетих година, који познаје свако дете у
своем крају, поплако дошапну на уво сво-
ме суседе:

— Погледај нашег чича Илију како ли
је сузе. Плаче од радости! То је стари
богомаљац. Ја га знам, кад је пре чет-
десет година исто тако плаоко у варо-
шком суду због јеврејске Синагоге.

Само се онда чича Илија звао „Кон-
зул“.

Бомб.

Један читалац ми прича:

Тридесет година дорђољци чекају да
се удари камен темељац њиховој цркви
При кратком времену дошао је и тај мо-
мент. Житељи старог Дорђонца, у све-
чаном руку, сакупили се око оног под-
водног места у Душановој улици, на ко-
јем има црква да се подигне. Кад поче-
вештенички обред, завлада мртва ти-
шина.

Један стари дорђољац, човек осамде-
сетих година, који познаје свако дете у
своем крају, поплако дошапну на уво сво-
ме суседе:

— Погледај нашег чича Илију како ли
је сузе. Плаче од радости! То је стари
богомаљац. Ја га знам, кад је пре чет-
десет година исто тако плаоко у варо-
шком суду због јеврејске Синагоге.

Само се онда чича Илија звао „Кон-
зул“.

Бомб.

Један читалац ми прича:

Тридесет година дорђољци чекају да
се удари камен темељац њиховој цркви
При кратком времену дошао је и тај мо-
мент. Житељи старог Дорђонца, у све-
чаном руку, сакупили се око оног под-
водног места у Душановој улици, на ко-
јем има црква да се подигне. Кад поче-
вештенички обред, завлада мртва ти-
шина.

Један стари дорђољац, човек осамде-
сетих година, који познаје свако дете у
своем крају, поплако дошапну на уво сво-
ме суседе:

— Погледај нашег чича Илију како ли
је сузе. Плаче од радости! То је стари
богомаљац. Ја га знам, кад је пре чет-
десет година исто тако плаоко у варо-
шком суду због јеврејске Синагоге.

Само се онда чича Илија звао „Кон-
зул“.

Бомб.

Један читалац ми прича:

Тридесет година дорђољци чекају да
се удари камен темељац њиховој цркви
При кратком времену дошао је и тај мо-
мент. Житељи старог Дорђонца, у све-
чаном руку, сакупили се око оног под-
водног места у Душановој улици, на ко-
јем има црква да се подигне. Кад поче-
вештенички обред, завлада мртва ти-
шина.

Један стари дорђољац, човек осамде-
сетих година, који познаје свако дете у
своем крају, поплако дошапну на уво сво-
ме суседе:

— Погледај нашег чича Илију како ли
је сузе. Плаче од радости! То је стари
богомаљац. Ја га знам, кад је пре чет-
десет година исто тако плаоко у варо-
шком суду због јеврејске Синагоге.

Само се онда чича Илија звао „Кон-
зул“.

Бомб.

Један читалац ми прича:

Тридесет година дорђољци чекају да
се удари камен темељац њиховој цркви
При кратком времену дошао је и тај мо-
мент. Житељи старог Дорђонца, у све-
чаном руку, сакупили се око оног под-
водног места у Душановој улици, на ко-
јем има црква да се подигне. Кад поче-
вештенички обред, завлада мртва ти-
шина.

Један стари дорђољац, човек осамде-
сетих година, који познаје свако дете у
своем крају, поплако дошапну на уво сво-
ме суседе:

— Погледај нашег чича Илију како ли
је сузе. Плаче од радости! То је стари
богомаљац. Ја га знам, кад је пре чет-
десет година исто тако плаоко у варо-
шком суду због јеврејске

Врачарска Задруга

Осигуравајуће Оделење
основана 1893.

Основни капитал
Резервни фондови

Динара 2,000.000.—
„ 803.625.74

Виши под најповољнијим условима ова осигурана:

- 1). ОСИГУРАЊА ЉУДСКОГ ЖИВОТА на више начина као на случај смрти (доживотно) на случај доживљења и смрти, даље мираз женској капитал мушкиј деци.
- 2). ОСИГУРАЊА ПОЖАРА, ГРОМА И ЕКСПЛОЗИЈЕ: разне зграде, робу покућанство, индустриска и занатлиска предузећа.

Полице Врачарске Задруге за осигурање зграда против пожара прима УПРАВА ФОНДОВА као супергаранцију при давању зајмова.

Полице Врачарске Задруге за осигурање живота прима МИНИСТАРСТВО ВОЈНО Према своме решењу од 4. октобра 1911. г. Ф. А. Бр. 8981. као женидбену кауцију

г. г. официра.

Сва обавештења даје Задруга у Београду, а у унутрашњости овлашћени агенти бесплатно.

1098 15-20

УПРАВА.

ДЕСМЕ

М. БОЈИЋА

ЦЕНА 1:50

Издаје Цвијановића — Београд.

Сандале

ОБУЋЕ

ПЛАТНЕНЕ
беле и у боји има
НАЈВЕЋИ ИЗБОР
СТОВАРИШТЕ ОБУЋА

СИМИЋ И ЖИВАНОВИЋА

Београд. — Кнез Михајлова ул. 10.
1103, 8—10

НАЈНОВИЈЕ:

Аранђеловић, С. Т. Из Бал-
канског Рата 2—
Бојић, М. Песме 1:50

Вошковић, Ст. Нова карта
Српских Краљевина. Дру-
го издање 2:50

Велимирковић, И. Изнад
греха и смрти Беседе 3—
Ичче, Ф. Заратустра, II. део 3—
Новаковић, Ст. Ваксес др-
жаве српске. Треће из-
дање 3—

Поповић, Богдан. Огледи
из књижевности и умет-
ности 4:50

Секулић, Исплора. Писма
из Норвешке 2:50

Ферстер, Државно-грађан-
ско васпитање 3—

Издаје Цвијановића Београд

Берковић клавир - штимер
вратио се спута.
Телефон 555. Београд.
1127, 1—3

18.000 динара у сребру изда-
ју се под интерес на непокретна добра у
Београду.

Обратити се Јов. Симићу, Де-
чанска ул. бр. 27., Телефон 1570.
1122, 4—5

ОКАСИОН

Велику партију **кецења** по
анатно спуштену цену прода-
је трговина готовог женског
одела.

Радивоја Савина и Друга
Кр. Миланова 70 преко од Здрављака
Београд. 6-10

ОКАСИОН

Конака мадецинског и Грчког у фла-
шама 1/1000 грама.
Чоколада Шухард, Клаус и Тоблер.
Наприке Сегединске и Шпанске.
Макарона Венецијанских,
Кардеадске облате.

Као и другу колонијалну робу про-
даје апгр и детал. Нарочито скре-
ћемо пажњу г. трговцима како овде
тако и унутрашњости. За унутра-
шњост шаљем број и тачно.

КОЛONIЈALNA RADNJA
Младена М. Поповића
Шапчанина, Палилулска Пијаца.
1076, 23—30

Ново отворена Гвожђарска Радња

Бирковић и Матовић

БЕОГРАД — САВА ПРЕКО ПУТА БЕОГРАДСКЕ ЗАДРУГЕ

ТЕЛЕФОН 11-15.

Има на стоваришту **ТРЕГЕРА** (гвоздених греда) и
у свим димензијама све остале гвож-
ђарске робе цене без конкуренције. 13—20

НАЈСАВРШЕНИЈА СОРАВА ЗА УМНОЖАВАЊЕ РУКОПИСА

„ОПАЛОГРАФ“

ручна литографија

генерална продаја за Србију трговина хартија и писа-
ћег материјала

МАРИЧИЋ И ЈАНКОВИЋ БЕОГРАД

Палата Прометне Банке

Најважнија својства „ОПАЛОГРАФА“ јесу:

1. Просто, спретно руковање.
2. Рукопис руком писан или на писаћој машини може се небројно пута после већ учинене употребе у-
множавати.

3. Пренесен рукопис на плочи даје безбројно много лепих отисака, и рад на вађењу отисака може се пре-
кирати и сутра или доцније наставити.

4. По брзини и чистоти изважених отисака ни једна справа не може је никад стичи.

5. Врло економак, јер „ОПАЛОГРАФ“ не троши никакав материјал осим две хемиски спроведене техно-
сти, које се врло споро троше и мастило а код руко-
писа писаће машине чак и мастило отпада, те према томе најрентабилнији је.

6. ОПАЛОГРАФ је солидне израде и никако није изложен квару.

7. Коректуре рукописа могу да се врше на самој плочи, што ту особину нема један апарат.

Ценовник са упштвом шаљемо на захтев бесплатно.

1091, 15—

01—01 6601 ТРАЈАКИТЕ ИЛУСТРОВАНИ ЦЕНОВНИК

GRAND PRIX BRUXSELLES 1910 год.

Ценовник сатова „ЕТЕРНА“

Сат жељезнички отворен	дин.	25
затворен		30
никелен отворен		20
челичан отворен		20
никелен или челичан затворен		30
сребрни отворен	од	36—55
затворен		40—65
тута		50—70
златни мушки отворен		100—300
затворен		150—450

Уз сваки сат писмена петогодишња гаранција.

ДУНАВСКА БАНКА

КРАЉА ПЕТРА УЛИЦА БРОЈ 47. — ТЕЛЕФОН 147.

ЕСКОНТУЈЕ сигурне трговачке менице.

ОТВАРА ТЕКУЋЕ РАЧУНЕ на подлогу порт-

фельских меница и хартије од вредности.

КУПУЈЕ И ПРОДАЈЕ хартије од вредности, че-

кове и девизе

ИЗДАЈЕ ЧЕКОВЕ на сва већа трговачка места,

као: Беч, Б. Пешта, Берлин, Париз, Лондон и т. д.

ПРИМА УЛОГЕ НА ШТЕДЊУ под најпове-
днијим условима за улагање, у погледу каматне стопе

отказа. Књижницу и марку даје Банка бесплатно.

1125, 3—5

УПРАВА.

НОВО!

С. П. ВОШКОВИЋ

инж. техн. аутоџиник

Нова Карта
СРПСКИХ КРАЉЕВИНА

И СУСЕДНИХ ОБЛАСТИ

Размера 1:1.000.000

2. Издавање издања

Препоручено Главнији Просв. Савеља

Цена 2:50

Издавачка Књижарница —
С. Б. Цвијановића, Београд.

Против реуматизма

од велиок броја светских лекара препоручени

Руски мејхлем

Јесте један од најбољих управо једни сигуран лек против: **уночности врате, отока у зглобовима, скупљених нилија, главобобе, зубобобе, осталих болести које су по-
следице највеће. Одлично леши и застарели реуматизам,** тако да већ после првог масажа испевају и најтије болови. Употреба проста и лака. Цена кутије са упштвом 1:60 дин. **Шаље се доплатом. Права Краљ. Срп. Дворска Ап-
тека Богојевића — Скопље.** Поред великог броја захвалности публика се умоловава да бар пажљиво прочита следећу.

Апотеци Богојевића Скопље

већ више од 8 година како ужасно патим од реуматизма у ногама које сам свакако најављују вршећи своју дужност при нашим же-
лезницама. Није било лека који су ми препоручили пријатељи а да висам употреби, обишао сам и пеке од наших бања и ништа ми вије тако помогло као Руски мејхлем. Ја сам већ после употребе прве кутије са овим сам се излечио и веома сам Вам благодаран.

О поштовањем

Миле Вуловић

ложат Српских Држ. Железница.

УЛОГЕ НА ШТЕДЊУ

ПРИМА

Савска Банка

БЕОГРАД—САВА

Све улоге без отказа исплаћене. Плаћа на улоге

6 од сто интереса годишње по годби и више.

967, 3—

ЈА САМ БИО ГЛУВ

А САД ЧУЈЕМ. Ја сам изумео један сијушан мали апарат, који је меји после 25-годишње глувоње повратио слух; — Ко хоће, да се једном ослободи глувоње, наглоуву, ауђању, севању, шиптавању, ко ће свој слух да поправи и очува од експлозија, промаје, воде, и т. д. тај нека затражи моју брошuru „Ја сам био глув“ и нека пошаље 50 д. д. у поштанским маркама мном заступнику за Србију и Црну Гору:

Г. Бранку **М. Марковићу** — Ниш.

Ратницима са Куманова, Битоља, Скопја